

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 88/20
V Lucemburku dne 9. července 2020

Rozsudek ve věci C-264/19
Constantin Film Verleih GmbH v. YouTube LLC a Google Inc.

Majitel může na základě směrnice o dodržování práv duševního vlastnictví při protiprávním nahrání filmu na takovou internetovou platformu, jako je YouTube, požadovat po provozovateli pouze poštovní adresu dotčeného uživatele, nikoli však jeho e-mailovou nebo IP adresu anebo jeho telefonní číslo

V rozsudku Constantin Film Verleih (C-264/19), vyhlášeném dne 9. července 2020, Soudní dvůr rozhodl, že v rámci nahrání filmu na internetovou platformu pro sdílení videí bez souhlasu nositele autorského práva směrnice 2004/48¹ neukládá soudním orgánům povinnost nařídít provozovateli platformy pro sdílení videí, aby poskytl e-mailovou adresu, IP adresu nebo telefonní číslo uživatele, který sporný film nahrál. Směrnice, která stanoví poskytování „adres“ osob porušujících právo duševního vlastnictví, se vztahuje pouze na poštovní adresy.

V průběhu let 2013 a 2014 byly filmy Parker a Scary Movie 5 nahrány na platformu pro sdílení videí YouTube bez souhlasu společnosti Constantin Film Verleih, která má v Německu výlučná uživatelská práva k těmto dílům. Tato díla měla na této platformě několik desítek tisíc zhlédnutí. Společnost Constantin Film Verleih tedy požadovala od společností YouTube a Google, která je mateřskou společností společnosti YouTube, u níž se musí uživatelé nejprve zaregistrovat prostřednictvím uživatelského účtu, aby jí poskytly soubor informací týkajících se každého z uživatelů, kteří tato díla nahráli na internetovou platformu. Obě společnosti odmítly poskytnout společnosti Constantin Film Verleih informace týkající se těchto uživatelů, zejména jejich e-mailové adresy, telefonní čísla a IP adresy použité těmito uživateli jak v okamžiku nahrání dotčených souborů, tak v okamžiku posledního přístupu na jejich účet Google/YouTube.

Spor v původním řízení závisel na tom, zda takové informace spadají pod pojem „adresy“ ve smyslu směrnice 2004/48. Tato směrnice stanoví, že soudní orgány mohou nařídít poskytnutí informací o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými je porušováno právo duševního vlastnictví. Mezi tyto informace patří zejména „adresy“ výrobců, distributorů a dodavatelů zboží či služeb porušujících právo.

Soudní dvůr zaprvé konstatoval, že pokud jde o obvyklý smysl výrazu „adresa“, vztahuje se pouze k poštovní adrese, a sice místu bydliště či pobytu určité osoby. Z toho vyplývá, že jestliže je tento výraz použit bez dalšího upřesnění, jako je tomu ve směrnici 2004/48, nevztahuje se na e-mailovou adresu, telefonní číslo nebo IP adresu. Zadruhé přípravné práce², které vedly k přijetí směrnice 2004/48, neobsahují nic, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by výraz „adresy“ měl být chápán tak, že se týká nejen poštovní adresy, ale rovněž e-mailové adresy, telefonního čísla nebo IP adresy dotčených osob. Zatřetí z přezkumu jiných aktů unijního práva týkajících se e-mailové adresy nebo IP adresy vyplývá, že žádný z těchto aktů nepoužívá výraz „adresa“ bez dalšího upřesnění k označení telefonního čísla, IP adresy nebo e-mailové adresy.

¹ Článek 8 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45, a oprava Úř. věst. 2004, L 195, s. 16).

² Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních a postupech směřujících k zajištění ochrany práv duševního vlastnictví ze dne 30. ledna 2003 [COM (2003) 46 final], stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 29. října 2003 (Úř. věst. 2004, C 32, s. 15) a zpráva Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2003 (A 5–0468/2003) k tomuto návrhu.

Tento výklad je podle Soudního dvora v souladu s cílem sledovaným ustanovením směrnice 2004/48 týkajícím se práva na informace. S ohledem na minimální harmonizaci týkající se dodržování práv duševního vlastnictví v obecné rovině je totiž tato harmonizace omezena podle uvedeného ustanovení na přesně vymezené informace. Kromě toho je cílem tohoto ustanovení nalézt rovnováhu mezi dodržováním různých práv, zejména právem na informace majitelů a právem na ochranu osobních údajů uživatelů.

Za těchto podmínek Soudní dvůr dospěl k závěru, že se pojem „adresy“ uvedený ve směrnici 2004/48 nevztahuje, pokud jde o uživatele, který nahrál soubory porušující právo duševního vlastnictví, na jeho e-mailovou adresu, telefonní číslo ani na IP adresu použitou pro nahrání těchto souborů nebo IP adresu použitou při jeho posledním přístupu k uživatelskému účtu.

Soudní dvůr nicméně upřesnil, že členské státy mají možnost přiznat nositelům práv duševního vlastnictví právo na získání úplnějších informací, avšak s výhradou, že je zajištěna spravedlivá rovnováha mezi různými dotčenými základními právy a dodržování ostatních obecných zásad unijního práva, jako je zásada proporcionality.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499